

lige Udvikling fremmet, selv om det blev noget dyrt. Det var ikke hans, men de kjøbenhavnske Rigsdagsmænds Sag at gøre det gældende her, sagde han. Jeg glædede mig over, at han bevirkede, at Indenrigsministeren tog dette op. Han har altsaa fra et borgerligt Synspunkt bidraget sit til at bringe en Forbindelse i Stand mellem den Del af vor By og Havnen, og han har altsaa — Sagen set fra dette borgerlige Synspunkt — stillet sig paa ganske det samme Standpunkt som jeg, idet han har haft Djet aabent for, at Jærdsjelslinierne skulle bevares og udvikles. Det er det, jeg er ham taknemmelig for. Men naar han havde Syn for det den Gang, og han den Gang har bebrejdet os, at vi ikke havde tilstrækkeligt Syn for det, saa haaber jeg, at han, naar han ser paa min Skitse og ser paa de Jærdsjelslinier, som heri ere dragne ind til den gamle By, hvor saa mangfoldige handlende skulle affætte deres Varer, vil være enig med mig i, at det er et Projekt, som han meget godt kan skænke en velvillig Tanke, ligesom han i sin Tid mindede os om, at vi skulde have en fortsat Havnebane. Derfor tror jeg ikke, at den Skitse er saa løs, som det ærede Medlem mente. Jeg tror, at den indeholder noget mere, og at den ud fra et borgerligt Synspunkt har Krav paa mere Opmærksomhed, end det ærede Medlem synes at ville tillægge den.

Over for den højtærede Minister skal jeg sige, at det er ikke min Mening paa nogen mulig Maade at ville lægge Hindringer i Vejen for den hurtigst mulige Opførelse af en ny Bygning for det kongelige Bibliotek. Jeg har heller ikke i mine tidligere Udtalelser sagt, at jeg vilde det. Jeg har kun villet have Tilladelse til at pege paa, at man, naar man vil opføre vore offentlige Bygninger, skal tage i Betragtning de Forhold, som nu en Gang ere til Stede, de Forhold, som Rigsdagen selv har skabt ved Henlægningen af andre offentlige Institutioner til visse Dele af vor By, og som kræve visse bestemte Forudsætninger, for at Borgerne kunne udføre det Arbejde, ved hvilket de skulle ernære dem selv, og ved hvilket de skulle være med til at tilvejebringe Midler til alle de offentlige Bygninger, der her er Tale om, og til den store Administration, der skal til for at bestyre dem. Det er kun det, jeg har krævet, at man har for Dje, og at man ikke derfor arbejder planløst, som man gjorde den Gang, man lod Panoptikon blive bygget, saa at den nu ligger i Vejen for Personbanegaarden, naar man skal tage fat paa den Sag. Den Slags Uforudseendehed bliver for dyr.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenfleth): Jeg skal over for det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) sige, at det, jeg maatte erklære mig uenig med ham om før, var det, at han vilde sætte en Omordning af Reglerne for Forøgelsen og Benyttelsen af Universitetsbiblioteket i Forbindelse med den Sag, der her foreligger. Og jeg formaar endnu i dette Øjeblik ikke at se, at det har nogen Sammenhæng med Opførelsen af en ny Bygning for det kongelige Bibliotek. Derimod kan jeg meget godt forstaa, at man, hvis Regeringen en Gang forelægger Forslag om Udvikling af Universitetsbiblioteket, vil sige: Lad os nu først undersøge, om vi ikke kunne forandre de Regler, hvorefter Universitetsbiblioteket forpæges, og i det hele taget de Regler, der for Tiden gælde for Universitetsbiblioteket, forinden vi gaa til en Udvikling af det. Det er muligt, at der her er noget, der kunde forandres, men det vil selvfølgelig kræve megen Overvejelse, og at udsætte denne Sags Afgørelse for dette Spørgsmaals Overvejelse, forekommer mig, vilde være ganske urigtigt.

Reisj: Jeg beklager selvfølgelig, hvis jeg skulde have misforstaaet det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm) saaledes, som han mente. Jeg tror imidlertid ikke, at jeg har gjort mig skyldig i en saadan Misforstaaelse, og har jeg misforstaaet det ærede Medlem, tror jeg i alt Fald ikke, at Skylden er min. Jeg hørte Udtalelsen, og naar jeg ser i Tidenden, saa ser jeg ikke rettere, end at jeg var berettiget til at paaheraabe mig Udtalelsen, saaledes, som jeg har gjort. Jeg maa maasse med den højtærede Formands Tilladelse læse et Par enkelte Linier op. Det ærede Medlem var jo glad ved, da der var Tale om, at nu skulde Arbejdstiden her i Landet indskrænktes til 8 Timer, at han og Lovforslaget stod med Historiens Grund under sine Fødder, og saa søjede han efter et Par Bemærkninger til: „Det Krav kunne ærede Medlemmer gøre gældende, at et saadant historisk Grundlag skal der være til Stede. Det lægger jeg Hovedvægten paa, og det er noget, som vi Socialdemokrater til enhver Tid ville lægge Hovedvægten paa, at der skal være en historisk Forbindelse, fordi man ikke er i Stand til at hugge den historiske Udvikling over eller til at gøre Spring, uden at de blive dyrekøbte, og det ønsker jeg ikke, de skulle være.“ Det forekommer mig som sagt ikke, at det var i Overensstemmelse med denne Udtalelse, naar det ærede Medlem nu mente, at